

ДАНИИЛ ХАРМС

„МАКАРОВ! ПОЧАКАЙ!“

Превод от руски: Ася Григорова, 2001

chitanka.info

„Макаров! Почакай!“ — викаше Сампсонов, но Макаров, без изобщо да реагира на виковете му, тичаше и тичаше. Вече дъх не можеше да си поеме, вече всичко в гърдите му клокочеше, но Макаров тичаше, като размахваше юмруци и гълташе въздух с широко отворена уста.

Въпреки усилията си Макаров не тичаше много бързо, непрекъснато се спъваше и се хващаше за насрещните предмети. Най-после, притичвайки покрай някаква ракита, Макаров си закачи джоба за един клон и спря.

Сега пък затича Сампсонов. Сампсонов тичаше леко и свободно, притиснал юмруци към тялото си. На лицето му сияеше щастлива усмивка — личеше си, че тичането му доставя удоволствие.

— Ей, Макаров! Сега ще те настигна! — викна Сампсонов, но в този миг се спъна в един обрасъл с мъх пън и падна.

Тогава Макаров затича отново. Тичаше към гората. Ето го, мярна се сред хвойновите храсти, после главата му се показа между дребните борчета и най-сетне Макаров окончателно изчезна.

Сампсонов извади от джоба си малка черна извита луличка с метално капаче и гумена кесийка, напълни луличката с тютюн, разпали я, седна на един пън и пусна синьо облаче дим.

август 1937 година

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на **Моята библиотека** и нейните всеотдайни помощници.



<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.